ספר ההתגלות - פרק ו' 9-17

<u>יום ה' הגדול</u>

(לירון שני) 10/4/21

בשיעור הקודם למדנו על שמונת הפסוקים הראשונים מפרק ו' של ספר ההתגלות ובהם קראנו על פתיחת ארבעת החותמות הראשונים מבין שבעת חותמות המגילה. כל חותם הוביל להגעתו של אחד מארבעת פרשי האפוקליפסה. קראנו על ארבעה סוסים בצבעים שונים ועליהם ארבעה פרשים, כאשר כל אחד מהם מביא צרות רבות ואסונות.

למדנו על ההקבלה בין ספר ההתגלות למתי פרק כ"ד, ועל כך שארבעת החותמות הראשונים, ארבעת רוכבי האפוקליפסה כפי שהם נקראים, הם עוצמתיים וחשובים ומסמלים בעצם את הקריסה הטוטאלית של כל מה שאנשים מאמינים בהם ונאחזים בהם לאורך ההיסטוריה.

- משיח שקר (הסוס הלבן), כח ושליטה שמקורם לא מאלוהים!
- מלחמה (הסוס האדום שיסיר שלום), היכולת להשיג שלום ושקט מחוץ לאלוהים!
- רעב (סוס שחור עם מאזניים ואוכל יקר), היכולת לדאוג לעצמנו ולספק את צרכינו הבסיסיים מחוץ לאלוהים!
- מוות (סוס ירוק ושמו מוות), לשלוט בחיים שלנו, ליצור חיים ולברוא מחוץ לאלוהים!

את כל האשליות האלה שה הפסח שלנו ינפץ עם ארבעת החותמות הראשונים. כמה כואבת תהיה הנפילה הזו של הגאים מהר הגאווה לעמק המציאות העגומה. כמה חשוב שנבחן את עצמנו ונמצא את כל התחומים בחיינו בהם אנחנו נאחזים בעצמנו, בידע ובכוחות שלנו או של אנשים אחרים, ובעצם מתנהלים "מחוץ לאלוהים", על מנת שנתקן את דרכינו ונסמוך עליו! כמה חשוב שנבין ששה הפסח הטבוח הוא מקור הכל בחיים שלנו. אנחנו תלויים בו כאדון, תלויים בו לשלום אמיתי, תלויים בו לאספקת כל צרכינו וכי הוא לבדו מקור החיים שלנו!

חשוב לי להבהיר שספר ההתגלות הוא ספר עשיר מאוד עם המון סימבוליזציה, דימויים ומטאפורות. לא את הכל אנחנו מבינים, ויש לא מעט פרשנויות ודעות. אני מנסה להציג לכם את מגוון הדעות והפרשנויות ולמה אני נוטה להאמין ואני חושב שיוסי עושה את זה באופן דומה. על אף שאני נוטה לקבל את הפרשנות שהקהילה תילקח לפני הצרות האלה, אני לא אאבד את אמונתי אם זה לא יקרה! בנוסף, אני לרגע לא משלה את עצמי ואומר שהקהילה לא תחווה צרות, רדיפות וקשיים מאוד מאד רציניים.

שאר פרק ו' מדבר על חותמות 5 ו-6 ועליהם נלמד בשיעור זה.
עם החותמות החמישי והשישי התמונה משתנה וכבר אין סוסים ורוכבים. עד עכשיו אלוהים, כחלק משפיטת העולם השתמש בצורר המשיח ובשליחיו כדי לענות את יושבי הארץ ולתת לעקשנים ביותר עוד הזדמנות לחזור בתשובה. כעת מתחולל מפנה מסוים.

בחותם החמישי שומעים את זעקת המאמינים שנטבחו על רקע אמונתם, והחל מהחותם השישי מקבלים את הרקע לקראת יום ה' הגדול, היום בו הזעם של אלוהים יישפך במלואו ואז זה כבר יהיה מאוחר מדי לחזרה בתשובה.

פרק ו' פס' 9-17:

"**9** כַּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַחֲמִישִׁי רָאִיתִי מִתַּחַת לַמִּזְבֵּחַ אֶת נַפְשׁוֹת הַטְּבוּחִים עַל דְּבַר הָאֱלֹהִים וְעַל הָעֵדוּת שֶׁהֶחֱזִיקוּ בָּהּ. **10** וְהֵם צָעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל: "עַד מָתַי, אֲדֹנָי הַקָּדוֹשׁ וַאֲמִתִּי, לֹא תִּשְׁפֹּט וְתִנְקֹם אֶת דָּמֵינוּ מִיּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ?" **11** לְכָל אֶחָד מֵהֶם נִתְּנָה גְּלִימָה לְבָנָה וְנֶאֱמַר לָהֶם לָנוּחַ עוֹד זְמַן מָעַט, עַד שֶׁיִּמָּלֵא גַּם מִסְפַּר חַבְרֵיהֶם הָעֲבָדִים וְאַחֵיהֶם הָעֲתִידִים לֵהָרֵג כְּמוֹהֶם. **12** רָאִיתִי כְּשֶׁפָּתַח אֶת הַחוֹתָם הַשִּׁשִּׁי הִתְחוֹלְלָה רְעִידַת אֲדָמָה גְּדוֹלָה; הַשֶּׁמֶשׁ הִשְׁחִירָה כְּשַׂק שֵׂעָר וְהַיָּרֵחַ כֻּלּוֹ הָיָה כְּדָם; **13** כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אַרְצָה, כִּתְאֵנָה הַמַּשִּׁלִיכָה אֶת פַּגֶּיהָ כַּאֲשֶׁר הִיא מִטַּלְטֶלֶת בְּרוּחַ חֲזָקָה; **14** הַשָּׁמַיִם נָסוֹגוּ כִּמְגִלָּה נִגְלֶלֶת; כָּל הַר וְאִי נָעָתְקוּ מִמְּקוֹמָם. **15** וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַנְּכְבָּדִים, שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהָעֲשִׁירִים וּבַעֲלֵי הָעָצְמָה, כָּל עֶבֶד וְכָל בֶּן־חוֹרִין, הִתְחַבְּאוּ בַּמְּעָרוֹת וּבְסַלְעֵי הֶהָרִים, **16** וְאָמְרוּ לֶהָרִים וְלַסְּלָעִים: "נִפְלוּ עָלֵינוּ וְהַסְתִּירוּ אוֹתָנוּ מִפְּנֵי הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וּמִזַּעַם הַשֶּׂה, **17** כִּי בָּא הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם חֲרוֹנָם, וּמִי יָכוֹל לַעֲמֹד?""

<u>החותם החמישי – פסוקים 9-11</u>

שימו לב שעם פתיחת החותם החמישי והשישי אין כבר חיה שאומרת "בוא". בנוסף, ארבעת החותמות הראשונים התמקדו בדברים שקורים על פני הארץ, בעוד שהחותם החמישי מחזיר אותנו להיכל. יוחנן רואה מתחת למזבח, בהיכל אלוהים, את נפשות הטבוחים על דבר אלוהים. אנחנו יודעים שבהיכל יש מזבח וזה מוזכר במספר מקומות, בין היתר <u>בהתגלות ט' 13:</u> "הַמַּלְאָךְ הַשִּׁשִּׁי תָּקַע בַּשּׁוֹפָר וְשָׁמַעְתִּי קוֹל אֶחָד מֵאֵת אַרְבַּע קַרְנוֹת מִזְבַּח הַזָּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים"

כאן יש מספר נקודות מאוד מעניינות לגבי המראה הזה: ראשית, כשאנחנו חושבים על מזבח, על מה אנחנו חושבים? מהי האסוציאציה הראשונה? קורבן כמובן. והאסוציאציה כאן היא שאותם "טבוחים" הקריבו עצמם למען אלוהים. אם כן, מי אלה אותם טבוחים?

כתוב שאלה האנשים שמתו על דבר אלוהים ועל העדות שהחזיקו בה וישנם מספר אזכורים שלהם במהלך ספר ההתגלות. למשל, כשמדובר על המשפט של בבל הגדולה בהתגלות יח' 24, כתוב: "בָּהּ נִמְצָא דַּם נְבִיאִים וּקְדוֹשִׁים וְדַם כָּל אֲשֶׁר נִטְבְּחוּ עֲלֵי אָרֶץ.'""

בהתגלות פרק כ' כתוב על המשפט שמתחיל את מלכות אלף השנים ובפרק כ' 4-6 כתוב:
"**4** רָאִיתִי כִסְאוֹת; הִתְיַשְּׁבוּ עֲלֵיהֶם וּמִשְׁפָּט נִתַּן בְּיָדָם. וְנַפְשׁוֹת הַנֶּעֱרָפִים עַל עֵדוּת יֵשׁוּעַ וְעַל דְּבַר אֱלֹהִים, וְאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁתַּחֲווּ לַחַיָּה וּלְצַלְמָהּ וְלֹא קִבְּלוּ אֶת הַתָּו עַל מִצְחָם וְעַל יָדָם — חָיוּ וּמָלְכוּ עִם הַמָּשִׁיחַ אֶלֶף שָׁנִים. **5** שְׁאָר הַמֵּתִים לֹא חָיוּ עַד תֹּם אֶלֶף הַשָּׁנִים. זֹאת הַתְּחִיָּה הָרִאשׁוֹנָה. **6** מְאֻשָּׁר וְקָדוֹשׁ מִי שֶׁחֶלְקוֹ בַּתְּחִיָּה הָרִאשׁוֹנָה; עַל אֵלֶּה אֵין לַמָּוֶת הַשֵּׁנִי שִׁלְטוֹן, כִּי יִהְיוּ כֹּהֲנִים לֵאלֹהִים וְלַמָּשִׁיחַ וְיִמְלְכוּ אִתּוֹ אֶלֶף שָׁנִים."

גם פה מדובר על נפשות הטבוחים. כלומר, מדובר באנשים שנטבחו במהלך החלק הראשון של הצרה הגדולה, במהלך שלטונו של צורר המשיח. על מה הם נטבחו? על כך שהאמינו בישוע וסרבו להתכחש לאמונתם בישוע. מכאן ניתן לראות שהטבוחים על עדות ישוע יקומו לתחיה וימלכו עם ישוע ועם הכלה, הקהילה, במלכות 1000 השנים על פני הארץ.

זה קצת מבלבל. למה אני אומר עם הקהילה? כדי להבין זאת, צריך לקפוץ לראשונה לקורינתים פרק ט"ז 50-52: "**50** אֹמַר זֹאת, אַחַי: בָּשָׂר וָדָם אֵינָם יְכוֹלִים לָרֶשֶׁת אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים; גַּם אֵין הַכְּלָיוֹן יוֹרֵשׁ אַל־כְּלָיוֹן. **51** הִנֵּה רָז אַגִּיד לָכֶם: לֹא כֻּלָּנוּ נָמוּת, אֲבָל כֻּלָּנוּ נִשְׁתַּנֶּה **52** בְּן רֶגַע וּכְהֶרֶף עַיִן בַּשּׁוֹפָר הָאַחֲרוֹן, שֶׁכֵּן יִתְקַע בְּשׁוֹפָר וְהַמֵּתִים יָקוּמוּ בְּלִי כְלָיוֹן וַאֲנַחְנוּ נִשְׁתַּנֶּה"
שאול מדבר פה לקורינתים על ההילקחות. מתישהו בעתיד יהיה הדור (וכל דור מקווה שזה הדור שלו, וכך גם אנחנו) בו ישוע יבוא לאסוף את כלתו אשר תילקח לשמיים ובן רגע, בהרף עין כל מאמין ישתנה, כלומר יקבל גוף חדש, כי הגוף הנוכחי שלנו הוא גוף של כיליון ואינו יכול לרשת את האל-כליון. כלומר במהלך ההילקחות נקבל גוף חדש, גוף אחר. האם אתם מסוגלים לדמיין לעצמכם חיים בלי "קרכצן"??

נחזור לפרק ו' ולחותם החמישי. ניתן לראות שמתחת למזבח יוחנן רואה את נפשות הטבוחים, כלומר רק את נפשותיהם, בלי הגוף שלהם.

פרשנים רבים מאמינים, כפי שכבר אמרתי מספר פעמים בעבר, שהקהילה לא תהיה כאן במהלך הצרה הגדולה, ישוע יקח את הקהילה בהילקחות לשמים ויתן לנו גוף חדש באופן מידי. מבין האנשים שיישארו מאחור, יהיו לא מעט אנשים שיגיעו לאמונה, במיוחד ואולי

אפילו רק בחלק הראשון של הצרה, כאשר יבינו שהם נשארו מאחור, ושמה שחבריהם המאמינים המשוגעים סיפרו להם היה נכון.
אלה יאלצו להקריב את חייהם ובכך יזכו לישועה ויגיעו לשמיים, אך עד לאותו משפט המתואר בפרק כ', הם לא יזכו לגוף חדש ולכן כתוב שאלה הן נפשות הטבוחים. יש פרשנים המאמינים שמדובר בכל המאמינים לאורך ההיסטוריה שנטבחו על רקע אמונתם.

ובכן, מה אותן נפשות של הטבוחים עושות? "וְהֵם צָעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל: "עַד מָתַי, אֲדֹנָי הַקָּדוֹשׁ וַאֱמֶתִּי, לֹא תִּשְׁפֹּט וְתִנְקֹם אֶת דָּמֵינוּ מִיּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ?"

כתוב שהם צעקו בקול גדול, מגה-פון ביוונית בערך, וזה מבטא את עוצמת הכאב שלהם. זה עלול אולי להיראות קצת חצוף, כאילו הם מתלוננים על כך שאלוהים לא שופט ושולט כמו שצריך, אך שימו לב איך הם מתחילים: אדוני הקדוש והאמיתי. המילה ביוונית לאדוני היא אדון שולט, בעליהם של עבדים. הם מוסיפים לכך קדוש ואמיתי כלומר הם מאשרים את שלטונו האבסולוטי, את בעלותו, את קדושתו ואת נאמנותו של אלוהים.

שימו לב, שהם לא מבקשים נקמה אישית, אלא צדק אלוהי על כל יושבי הארץ, כקולקטיב. בפסוק 11 כתוב: "לְכָל אֶחָד מֵהֶם נִתְּנָה גְּלִימָה לְבָנָה וְנֶאֱמַר לָהֶם לָנוּחַ עוֹד זְמַן מְעַט, עַד שֶׁיִּמָּלֵא גַּם מִסְפַּר חַבְרֵיהֶם הָעֲבָדִים וַאֲחֵיהֶם הָעֲתִידִים לֵהָרֵג כְּמוֹהֶם." הגלימה הלבנה כמובן מייצגת את צדקתם לקראת המשפט מול אלוהים. יחד עם זאת, הם נקראים "לנוח" עוד זמן מעט עד שימלא מספר חבריהם ואחיהם העתידים להיהרג כמוהם.

זמן מעט יכול להיות גם דבר די ארוך בפרספקטיבה של אלוהים, אך דווקא במקרה הזה זה לא מאוד הרבה כי זה מקסימום עד סוף הצרה הגדולה. בנוסף, זה משקף את חסד אלוהים, כי הוא רוצה להושיע כמה שיותר אנשים ויש עדיין מאמינים בארץ שעושים את עבודת הקדושים ועליהם להשלים את הקריאה שאלוהים נתן להם. אתם שמים לב איזה משקל חשוב יש למושג ה"טבוחים על עדות אלוהים" בספר ההתגלות?

אנחנו חיים חיים יחסית נוחים מאוד. עד היום, חלקנו הקריב פה ושם דברים עבור האמונה שלנו, אבל קשה להשוות את המחיר ששילמנו למה שמתואר פה. יכול להיות שיש ביננו כאלה שכן שילמו מחיר כבד מאוד, אך רובנו לא.

האם אנחנו נהיה מוכנים לעמוד על אמונתנו עד מוות? הכתובים מזכירים שוב ושוב שאין מצב שמאמין יעבור את חייו ללא רדיפות. חלקן יהיו קשות, חלקן אולי פחות, אך כפי

שראינו בפרקים הקודמים רק מתים לא נרדפים. רק מי שלא מהווה איום על השטן לא נרדף. האם אנחנו מוכנים לרדיפות שיגיעו? ואני מדבר ברמה האישית. האם אתה מוכן? האם את מוכנה?

אני חושב שאחת הסכנות הגדולות ביותר עבורנו כמאמינים היא הנוחות. החיים שלנו, גם אם יש קשיים ובעיות, הם חיים נוחים. אנחנו לוחצים על כפתור ויש אור, אנחנו יכולים ללכת לשירותים בנחת ויש לנו שם פרטיות. אנחנו יכולים להשיג אוכל יחסית בקלות ואפילו יכולים להתנייד די בקלות. בלחיצת כפתור אנחנו יכולים לדבר עם אנשים יקרים לנו ואף להיפגש איתם אם ממש נרצה. אם יש לנו קצת יותר כסף אנחנו יכולים לצאת לחופשות, לאכול במסעדות, ללכת למכוני כושר, בריכות, קניונים ועוד. יבוא היום, ויכול מאוד להיות, שכמאמינים בישוע לא נוכל ליהנות מהדברים האלה. מה נעשה אז?

<u>החותם השישי</u>

התגלות ו' 12-17

"**12** וָרָאִיתִי כְּשָׁפְתַּח אֶת הַחוֹתָם הַשִּׁשִּׁי הִתְחוֹלְלָה רְעִידַת אֲדָמָה גְּדוֹלָה; הַשֶּׁמֶשׁ הִשְׁחִירָה כְּשַׂק שֵׂעָר וְהַיָּרֵחַ כֻּלּוֹ הָיָה כְּדָם; **13** כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אַרְצָה, כִּתְאֵנָה הַמַּשְׁלִיכָה אֶת פַּגֶּיהָ כַּאֲשֶׁר הִיא מִטַּלְטֶלֶת בְּרוּחַ חֲזָקָה; **14** הַשָּׁמַיִם נָסוֹגוּ כִּמְגִלָּה נִגְלֶלֶת; כָּל הַר וְאִי נָעָתְקוּ מִמְּקוֹמָם. **15** וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַנִּכְבָּדִים, שָׂרֵי הָאֶלְפִים וְהָעֲשִׁירִים וּבַעֲלֵי הָעָצְמָה, כָּל עֶבֶד וְכָל בֶּן־חוֹרִין, הִתְחַבְּאוּ בַּמְּעָרוֹת וּבְסַלְעֵי הֶהָרִים, **16** וְאָמְרוּ לֶהָרִים וְלַסְּלָעִים: "נִפְלוּ עָלֵינוּ וְהַסְתִּירוּ אוֹתָנוּ מִפְּנֵי הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וּמִזַּעַם הַשֶּׂה, **17** כִּי בָּא הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם חֲרוֹנָם, וּמִי יָכוֹל לַעֲמֹד?""

החותם השישי גורם למספר שינויים קוסמיים מאוד גדולים ומשמעותיים. דבריו של יוחנן מהדהדים בפנינו את נבואתו של <u>יואל מפרק ג' 4 (בשפות האחרות ב' 31)</u>: "הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בֹוא יְוֹם יְהוָֹה הַגָּדֹול וְהַנּוֹרָא". גם בספר יואל וגם בהתגלות, רואים את סדר הדברים ומבינים שהשינויים הקוסמיים האדירים האלה, חייבים להגיע לפני יום ה' הגדול. לפני שמלוא הזעם של אלוהים יישפך על החוטאים הנותרים בארץ – על אלה שמסרבים להאמין באלוהים.
מכאן, כבר מאוחר מדי להתעורר. אפילו האנשים מבינים שחרון ה' עומד להישפך עליהם ושאין להם איפה להתחבא. החל מהחותם השביעי זעמו של אלוהים יישפך ללא הרף על יושבי הארץ על ידי ה' ומלאכיו (דרך השופרות) ולא דרך משיח השקר.

בארבעת החותמות הראשונים סבל רב יהיה בארץ, אך משיח השקר והסוסים ירדפו מאמינים ויביאו רבים לחזור בתשובה. מהחותם השישי הדברים כאמור משתנים מאוד. אלוהים הוא זה שרודף ושופך זעם על הסוררים.

חשוב לי לציין שיש אנשים שלא רואים בחמשת החותמים הראשונים כזעם אלוהים, אלא כזעם צורר המשיח, כזעם של אנשים כנגד מאמינים ורק מהחותם השישי ואילך הם רואים את זעם אלוהים. הקושי עם הבנה זו הוא, שהשה הוא זה שפותח את החותמים השונים והוא זה ששולח את הסוסים ורוכביהם וזה חלק מזעמו על העולם.

אז כאן בהתגלות יש מספר שינויים קוסמים מרכזיים ומשמעותיים: רעידת אדמה גדולה ואדירה, אשר בעקבותיה השמש משחירה והירח מאדים. לאחר מכן כוכבי השמים נפלו ארצה. לאחר מכן השמים נסוגו, הרים ואיים נעתקו ממקומם. כל השינויים האלה יגרמו לכל יושבי הארץ מקטן ועד גדול להתחבא.

התיאורים פה מאוד גרפיים ועוצמתיים, ואנחנו לא ממש יודעים עד כמה לקחת אותם כמציאותיים ועד כמה הם תיאוריים. אך בכל מקרה הם מייצגים קטסטרופה בקנה מידה שלא נראה בארץ מאז ימי המבול! כל יסודות הבריאה יתערערו כולם. רעידת האדמה שתהיה לא תהיה סתם רעידת אדמה, אלא "מגה" רעידת אדמה. אם יש משהו שיכול לגרום לאנשים להבין מי הם ומהו כוחם האמיתי זה כשיסודות הטבע מתערערים. בני אדם תמיד גאים ובטוחים שהם בשליטה מלאה על הכל, אבל פתאום כשאתה עומד חסר אונים מול איתני הטבע, אתה מתחיל להבין שאתה לגמרי חסר שליטה.

מבין כל איתני הטבע, אחד הדברים המפחידים ביותר הוא אולי רעידת אדמה, כשהכל מתחיל לרעוד לך מתחת לרגלים ואתה לא יודע מה הולך ליפול עליך זה נורא מפחיד, אבל זה גם שם אותנו בפרופורציה הנכונה מול אלוהים. כתוצאה, השמש תשחיר כמו שק של שיער. זה יכול להיות כתוצאה מאפר וולקני שיכסה את הארץ או שמשהו יקרה לשמש עצמה. הירח יהפוך לאדום. שוב, או אפר וולקני או משהו שבאמת יקרה לירח עצמו או למיקום שלו. כוכבי השמים יתחילו ליפול והתיאור הוא שהם יפלו כמו שתאנים נופלות כאשר יש רוח חזקה.
השמים נסוגו כמו מגילה נגללת. זהו תיאור דומה לתיאור של <u>ישעיה בפרק ל"ד פסוק 4:</u>
"וְנָמַקּוּ כָּל־צְבָא הַשָּׁמָיִם וְנָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם וְכָל־צְבָאָם יִבֹּול כִּנְבֹל עָלֶה מִגֶּפֶן וּכְנֵבֶלֶת מִתְּאֵנָה:"

מעניין השימוש בדימוי המגילה. כאשר כל החזון של יוחנן מתמקד במגילה ובחותמיה, כותב המגילה, מי שכתב את תולדות האנושות, גורלה ועתידה יכול בהחלט לגלול גם את יסודות הבריאה כמגילה ולשנות אותם. הרים ייעתקו ממקומם וכך גם איים. שוב, השינויים הקוסמיים יהיו כל כך גדולים ואדירים שכל הבריאה תושפע מכך והכל, אבל הכל ישתנה. אנחנו לא יודעים אם דברים יקרו בדיוק כפי שמתוארים כאן וחשוב לזכור שיוחנן מתאר את הדברים האלה מתוך אוצר המילים והידע שהיה לו אז.

אם הוא ראה בחזון פצצות אטום נופלות או מטוסים טסים הוא לא היה יודע איך לקרוא להם וגם לא היה לו אוצר המילים המתאים ולכן סביר שלפחות חלק מהתיאורים הם מטאפורות. ניתן להבין מהפסוק הבא שגם אם הרים ואיים אכן נעתקו ממקומם, הם עדיין היו קיימים כי הם שימשו כמקום מחבוא לאנשים.

אז מה תהיה המטרה של כל השינויים הקוסמים הנוראיים האלה? לנער את הגאים שלמרות הכל מסרבים להאמין באלוהים ולקבל את שלטונו.
פס' 15-17:
"**15** וּמַלְכֵי הָאָרֶץ וְהַנִּכְבָּדִים, שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהָעֲשִׁירִים וּבַעֲלֵי הָעָצְמָה, כָּל עֶבֶד וְכָל בֶּן־חוֹרִין, הִתְחַבְּאוּ בַּמְּעָרוֹת וּבְסַלְעֵי הֶהָרִים, **16** וְאָמְרוּ לָהָרִים וְלַסְּלָעִים: "נִפְלוּ עָלֵינוּ וְהַסְתִּירוּ אוֹתָנוּ מִפְּנֵי הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וּמִזַּעַם הַשֶּׂה, **17** כִּי בָּא הַיּוֹם הַגָּדוֹל, יוֹם חֲרוֹנָם, וּמִי יָכוֹל לַעֲמֹד?""

אין מישהו שיוכל להימלט מהמשפט הזה של אלוהים. מלכי הארץ, כל הטכנוקרטים שחושבים שהם שולטים בעולם עם כל הכח והכסף שיש להם. כל אלה שעד שזה יקרה, יתרגלו לכך שבלחיצת כפתור הם יכולים לקבוע לנו את החיים. יוכלו עכשיו ללחוץ על כל הכפתורים במקלדת, להשתמש בכל הכסף שלהם אבל זה לא יעזור ולא יהיה להם לאן לברוח. הם יסבלו באותה מידה כמו העניים ביותר, כולם יושפעו מהשינויים האלה.

כל מי שיסרב לקבל את מרותו ואת שלטונו של אלוהים, כל מי שיסרב להאמין באלוהים דרך ישוע יעבור את המשפט הזה! למעשה, ישוע הוא יציאת החירום היחידה שיש מהקטסטרופה הזו! לא משנה מי אתה ואם היו לך חיים נפלאים ועשירים או שהיית עבד עני ומסכן!
הקטסטרופה הזו תהיה הרגע המכונן והמשמעותי ביותר בהיסטוריה האנושית מאז ביאתו הראשונה של ישוע, משום שזה יהיה הרגע הראשון שבו כל יושבי הארץ החיים, בלי יוצא מן הכלל יבינו שיש אלוהים ושעכשיו מגיע המשפט. הם יבינו כמה עקשנים הם היו וכמה הם פספסו ולכן הם יתחננו שההרים יפלו עליהם. הם יעדיפו למות באותו הרגע מאשר

לעמוד מול אלוהים למשפט. הם מבינים שעכשיו הם יצטרכו לחוות את זעם השה ואת זעם היושב על הכיסא.

רק קטסטרופה קוסמית כה אדירה תביא אותם להבנה שהם לא בשליטה ושיש מישהו אחר שהוא בשליטה ושהוא גם שולט בגורל שלהם. כמה עצוב! אם אתה או את מתלבטים עדיין ולא בטוחים, למה לחכות שהאדמה תרעד מתחת לרגליך? מה עוד צריך לקרות על מנת שנבין שאנחנו לא שולטים בכלום? מה עוד צריך לקרות על מנת שנבין שיש אלוהים בשמים ששולט בכל ושאוהב אותנו כל כך ורוצה להציל אותנו מהמשפט העתידי? הוא נותן לנו כל כך הרבה הזדמנויות!! בואו לא נפספס אותן לפני שיהיה מאוחר מדי.

כשכל הבריאה תתחיל להתערער יושבי הארץ יבינו שהגיע היום הגדול, יום החרון בו זעמו של השה יישפך עליהם. כשאומרים זעם השה זה נשמע כמעט פרדוקסלי! האם כשאנחנו חושבים על שה אנחנו חושבים על זעם?

זה מעיד על כך שהם פתאום יבינו שישוע הוא השה הנשחט עבור המאמינים בו, אך שהם פספסו את ההזדמנות כי עכשיו כבר יהיה מאוחר מדי. הם גם יבינו שאותו השה הוא לא איזה "פוצי מוצי" שאפשר להתל בו. השה הזה הוא גם אותו אריה מנצח משבט יהודה! הוא הרי שה-אריה, אשר בהחלט יכול לשפוך את זעמו! וכאשר אותו שה-אריה ישפוך את חרונו וזעמו על יושבי הארץ, מי יוכל לעמוד?

מפחיד אתכם? לנו אין סיבה לפחד! למעשה, דברים אלה נשמעים נוראיים, אך הם לא מיועדים אלינו! לנו יש את התקווה שנהיה בשמים עם אדוננו ושזעמו של אלוהים לא יישפך עלינו. <u>הראשונה לתסלוניקים ה' 9:</u> "כִּי אֱלֹהִים לֹא יְעָדָנוּ לְזַעַם, אֶלָּא לִנְחֹל יְשׁוּעָה עַל־יְדֵי אֲדוֹנֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ" הללויה!

"זהו היום שעשה ה' הבה נשמח ונגילה בו". זהו היום להחליט, זהו היום לוודא שאנחנו בצד הנכון של הזעם. זעם אלוהים יגיע. השאלה היא לא "אם יגיע", אלא "מתי יגיע" והאם אני בצד המקבל או בצד הצופה? אם אתה לא בטוח שישוע הוא האדון שלך זה הזמן לרדת על ברכיך, לחזור בתשובה ולקבל את הסליחה שהוא השיג עבור כל(!!) חטאיך על הצלב. הוא פדה אותך בדמו היקר וכל מה שהוא מבקש בתמורה, זה שתאמין בו. אם תאמין בכל ליבך, תקבל את המתנה הגדולה ביותר שהיא מעל ומעבר לכל מה שתוכל לדמיין, חיי נצח במחיצתו של אדוננו ישוע. אין יותר מה להתלבט! החלט עכשיו לפני שעשוי להיות מאוחר מדי! אמן!